

A tartalomból:

Jézus lába	2
Látogatás	3
Reformációi köszöntő	4
A reformáció maradandó emléke	6
A MEE gazdálkodási rendje	7
Luther-rózsa	8
Presbiteri bemutatkozás	9
Elmúlt évi kazuális alkalmak	10
Luther önmagáról	11

Királyi zászló jár elől,
Keresztfá titka tündököl,
Melyen az élet halni szállt,
S megtörte holta a halált.

EÉ (189,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2017. I. szám

Jézus így szólt: én élek, és ti is élni fogtok. (Jn. 14.19)

Két apróság várta türelmetlenül az előszobában szüleik engedélyét, hogy lemenjenek az udvarra megkeresni a húsvéti nyuszikat, csokikat, amelyeket a szüleik rejtettek el a társasház kertjének bokrai, fái alatt. A felhangzó: mehetek - elhangzása után hatalmas „indiánordítással” rohantak le a harmadik emeletről, hogy begyűjtsék a begyűjtendőket. Széles mosoly, és a találatnak megfelelő számú ujj felmutatása jelezte, hol is tartanak. A maguk szintjén ismerték a nagypénteki - húsvéti történeteket, azonban ez a keresés – találat mindent felül írt. Boldogok voltak. Nem úgy, mint első húsvétkor a tanítványok.

Jézus tanítványai félelemmel telve, reménytelenül várták jeruzsálemi bűvőhelyükön a következő órákat. Pedig korábban sok mindent megtanultak. Ismerték a régi ígéretet, amelyet Isten tett azonnal a bűnbeesés után: lesz szabadulás a bűnből – halálból. Lesz visszatérés az Isten világába, Isten Országába. Ismerték az ószövetségi próféciákat, amelyek az eljövendő Messiásról szóltak: a Messiás megnemértéséről, elutasításáról, megpróbáltatásairól és haláláról. Többször hallották a jézusi tanítást: az Ember Fiának szenvednie kell, halálra adják, de harmadnap feltámad. Mégis a tanítványi sereg nagycsütörtök éjszakáján csütörtököt mondott.

Kirobbanó örömmel kellett volna fogadni az asszonyok híradását: a sír üres. Hatalmas „indiánordítással” kellett volna rohanni a sírhoz mind a tizenegynek, hogy meggyőződjenek arról, hogy a hír igaz. A sír valóban üres. Hittel, reménységgel és örömmel kellett volna kotorászni a sírban található levetett halotti leplek között. Elhinni, tudni, megbizonyosodni arról, hogy minden úgy történt, ahogyan azt Uruk megígérte: „Azután maga mellé vette a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: „Most felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfián beteljesedik mindaz, amit a próféták megírtak. A pogányok kezébe adják, kigúnyolják, meggyalázzák, leköpi, és miután megostorozták, megölik, de a harmadik napon feltámad”.

A már említett gyerekek abban a meggyőződésben indultak el ajándékot keresni, hogy keresgélésük nem lesz hiábavaló. A tanítványok Péter és János kivételével el sem indultak. Lebénultak.

Ezért felülről jövő, biztató, bátorításra volt szükségük, hogy szívük reménységgel és örömmel teljék meg. Ha már ők nem indultak el, Jézus szeretetéből és akaratából létrejött a nagyszerű találkozás a feltámadottal.

Az ajándék az élő Jézus személyében megérkezett. A meg nem értett, tanítványoktól cserbenhagyott Krisztus különleges szeretettel kereste fel tanítványait, és a megbocsátás ajándékával így köszöntötte őket: békesség néktek. Én itt vagyok, élek, és ti is élni fogtok.

A szenvedett, halált halt, és húsvétkor feltámadt Krisztus ma is megkeresi a világ emberét. Hirdeti: megkönyörültem rajtad. Szabad vagy, kinyílt előtted egy csodálatos lehetőség, amit semmi sem vehet el tőled. Bármilyen történések az életedben, a bűnbocsánat örömeivel és szabadságával nézhetsz előre, mert győzött az örökkévalóság.

Nagypéntek és húsvét Isten kegyelmének betörése ebbe a tőle elszakadt embervilágba. Hiheted, hogy Jézus szenvedéséért kinyílt számodra is az Atyai ház ajtaja. Krisztus hazavár. Minden ember életútja egyszer véget ér. Csak egyvalakinél van ez másképp. Jézus a kivétel. Az ő földi pályája nem a halállal, hanem a feltámadással ér véget. Jézus feltámadása új életet bont ki, ami feltétele mind annak, ami a földi lét után következik.

Az örökkévalóság fényében a feltámadás húsvéti hitében kitágul élet látásunk. Amit mindenek feletti értéknek gondolunk vagy látunk, elveszti jelentőségét. Ez a világ nem köt a reménytelenség erejével magához. Amikor az emberiség végső kérdéseire érünk nincs máslehetőségünk, mint bízni Krisztusban.

Legyen az idei böjt a nagypénteki csúcscsal és a húsvéti feltámadással mindannyiunk számára a vele való újabb találkozás nagyszerű, örömteli eseménye, és hitünk megerősítése abban, hogy csodálatos, élő Krisztusunk van.

Éljünk, járjunk új életben, ebben a reménységben.

Áldott böjti időt és húsvétot!

Kósa László
lelkész

Jézus lába

Virágvasárnap

Csendes lépéseinek nesze szinte elveszik a hozsannázó tömeg zajában. „Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet.” - írták a régiek. Nem lenne mégis jobb, ha mondjuk – biztos, ami biztos – egy dübörögve menetelő csizmába bújna? Legalább a hatás kedvéért.

A sarus lábak azonban egy pillanatra sem torpannak meg. Szelíd határozottsággal lépdelenek a Golgota felé.

Imádkozzunk!

Jézusunk! Érkezz meg hozzánk is! „Ne rettentéssel, mint urak Ura: Jöjj irgalommal, életet hozva! Légy sebre balzsam, bűnre kegyelem! Bűnösök barátja, maradj velem!” Ámen.

Nagycsütörtök

Csak az Ő lába maradt sáros...

Pedig illetet volna, hogy valaki meg-mossa az Ővét is. Poros vidék Palesztina. Az, aki átgyalogolt Samárián, belépett a vámszedő házába, és térdig gázolt hamis vallásosságunkban – azon az éjszakán, amelyen elárultatott, kendőt kötött. De nem adta a tanítványainak: Ő maga hajolt oda a tanítványok piszkos lábához, és tisztára mosta azokat. Tizenkét pár tiszta láb indult a sötét éjszakába. Csak az Ő lába maradt sáros...

Imádkozzunk!

Urunk! Elhúznánk szégyeniünkben Előled koszos lábunkat, pecsétes ruhánkat, bűnös életünket. De Te nem tágítasz: irgalmasan megtisztítasz minket, megbocsátod bűneinket. Áldunk ezért örökké! Ámen.

Nagypéntek

Törnek a csontok, szakadnak az inak. Ez is benne volt az emberré létel lehetőségei között. Vagy inkább: szükségszerűségében. Szállj le, ugorj le és lépj le, kiáltozzák. De a lábak nem mozdulnak. Ám nem a szegek miatt. Azok - ha csak rajtuk múlna - kipattannának a helyükről. Szereteted az, ami megrögzötten köt a kereszthez.

És a lábunk földbe gyökerezik az Isten szeretete láttán.

Imádkozzunk!

Urunk, lábad mozdult, amikor szereteted diktálta. És nem mozdult, amikor szereteted úgy parancsolta. Áldunk Téged mindezért. Ámen.

Nagyszombat

Lassan kiüresednek az erek. Viaszsárgává válik a tegnap még vörös színű láb. Mária csókja már régen kihült rajta. Kővé kellett dermednie – gondoljuk. Mert ez az Ember lábának a sorsa. De az Ő lába mégis útra kel. Titkos helyeken jár, emberi értelemmel felfoghatatlan távolságokat tesz meg, és a szabadítást viszi el a bilincsbe verteknek, a sötétségbe zártaknak.

Miközben az asszonyok álmatlanul forgolódnak, és a halott megkenésén töprengenek, addig az Élet moccan meg a sírban, és indul halált legyőző útjára.

Imádkozzunk!

Urunk! Te szeretetteddel és hatalmaddal legyőzöd az irdatlan távolságokat is. Áldunk, hogy nem akadály számodra az a távolság sem, amelyre elszakadtunk tőled. Ámen.

Húsvét vasárnap

Lába kél! Nincs itt! Senki sem látta, hová ment! Mostantól fogva mindenhol ott van. Nem köti saru, bezárt ajtó. Már csak hült helye van. Csüggedt szívünket éltető melegség járja át. S azon, amit szem nem látott, értelem meg sem sejtett, hitünk ujjongva örvendez: Krisztus feltámadt, valóban feltámadt!

Imádkozzunk!

Urunk, az ének szavaival dicsőítünk Téged: „Harmadnap, húsvét hajnalán A kő még sírján sötétlett, De ő mint élő kilépett. Halleluja, halleluja, halleluja!”

Ámen.

Húsvét hétfő

És egyszer csak találkoztam Vele. Éppen akkor, amikor a földet bámulva ballagtam Emmaus felé. Akkor, amikor elhagytak, amikor a lelkem roskadozva vittem. Akkor, amikor fülsiketítően dübörgött a göröngyös föld a koporsó fedelén. Amikor magam mögött hagytam a szeretett várost. Amikor gyanútlanul beültem egy istentiszteletre. Amikor nagyon kértem, hogy segítsen. Amikor víz hullott a homlokomra. Keresztezte utamat.

Imádkozzunk!

Urunk, méltó vagy, hogy dicsérjünk: „Olyan voltam, mint a halott, De kegyelmed ajtót nyitott, Bűn börtönén pattant a zár, Szabad lettem, mint a madár.”

Ámen.

Böjtös Attila

A következő írást a Kelenföldi Gyülekezet „Hírlevél” című kiadványából vettük. Az ő nyugdíjas bibliakörük és a mi nyugdíjas klubunk kapcsolatáról, valamint a nálunk történt látogatásukról tudósít.

Látogatás a székesfehérvári nyugdíjas klubnál

avagy húsz éves barátság

Nyugdíjas bibliakörünk tagjai hosszú ideje jó kapcsolatot ápolnak a székesfehérváriak nyugdíjas csoportjával. Úgy alakult ez az ismeretség, hogy Csernovicsné Ica néni húsz évvel ezelőtt részt vett egy diakóniai konferencián. Ott találkozott Kárászné Zsuzsával, a fehérvári gyülekezet diakóniai munkatársával. beszámoltak egymásnak a gyülekezetükben folyó munkáról. Ica néni lelkesen mesélt a mi nyugdíjas bibliakörünkről, és az akkoriban tartott klub összejövetelekről, ahol irodalommal, zenével, időseket érintő problémákkal foglalkoztunk. Mindez nagyon tetszett Zsuzsának, és hazatérve szervezni kezdett Székesfehérváron is egy nyugdíjas kört. Ica néni pedig meghívta őket Kelenföldre, ismerkedésre. ebből egy máig működő testvéri kapcsolat alakult évenkénti találkozással hol itt, hol ott. Idén mi voltunk a sorosok, hogy meglátogassuk őket. El is indult a nyolc fős csapat október elején megnézni a közelmúltban megújult koronázó várost, ahol nagy szeretettel vártak az állomáson bennünket, hogy megismertessék velünk a városukat. A főtéren az országalma szimbóluma érzékeltette velünk, hogy egykori királyi székhelyen járunk. A romkertben a koronázó templom maradványai is történelmi emlékeket ébresztettek bennünk. Megnéztük a város legszebb építészeti alkotását, a Hiemer-házat, benézünk a Fekete Sas Patikamúzeumba, és kívül-belül megcsodáltuk a szecessziós műemlék Árpád Fürdőt. A Kossuth udvarban éppen akkor szólalt meg a harangjáték, amikor odaértünk, és megjelentek a toronyban a magyar történelem legendás figurái. A sok köztéri szobor a város történelméről tanúskodott, az élő virágokból álló virágóra az időt pontosan mutatta, és a kertészek szépérzékét, leleményességét igazolta. A sok látnivaló után a gyülekezeti házban pihentünk meg, terített asztalok mellett folytattuk az utcán megkezdett barátkozást, és ismerkedést a fehérváriakkal. Majd éneklés és ige olvasás után ajándékok cseréje következett. Nagy örömmel hívtak bennünket az Ő körük fennállásának 20. évfordulójának ünnepére. Sajnos ezt az alkalmat csak levélben tudtuk köszönteni, de egyben meghívtuk a kör tagjait a jövő évi kelenföldi találkozásra.

Missura Tiborné

Köszöntés a Reformáció 500 emlékévé városi megnyitóján *

Székesfehérvár, 2017. január 28.

„Az egyháznak reformációra van szüksége, és ez nem egy embernek, a pápának, sem a sok bíborosnak dolga, amint ez a legutóbbi zsinaton bebizonyosodott, hanem az egész vilá-
gá, sőt egyedül Istené.”

Igen tisztelt Polgármester Úr!
Főtisztelendő Püspök Urak!
Nagytiszteletű Asszonyok és Urak!
Tisztelt ünneplő Közösség!

Luther Márton, amikor a híressé vált 95 tételét hamarosan félremagyarázni kezdték, még ugyanabban az esztendőben, 1517 végén, jelentős magyarázattal egészítette ki ezt az alapvető állásfoglalását. Az a mondat, amellyel megszólalásomat kezdtem, a 89. tétel magyarázatából való. Azért gondoltam, hogy ezzel kell szavaimat kezdeni, hogy emlékeztessem magunkat, nem szabad elfelejtenünk, minden társadalmi, nemzeti, politikai történelmi összefüggés és hatás felsorolása mellett, sőt előtt ezt kell hangsúlyoznunk, hogy a reformáció valójában Isten ügye.

Olykor még mentegetjük is magunkat ezzel, ti. hogy Luther sem mint egy robusztus germán, mint egy bőrébe nem férő ágostonos szerzetes indult harcba, hanem egy Istentől megragadott életű ember volt. Sőt Isten olyasmibe vitte őt bele, amit ő magától soha nem vállalt volna. Vagyis a reformációért Isten a felelős! Nem Luther, nem Melanchthon, nem a wittenbergi városplébános, Bugenhagen, nem Kálvin vagy a többiek. Evangélikus püspökként – még ha öregedő nyugdíjasként is – ezt a hitvallásomat nem tudtam nem mondani valóm elejére tenni. Ugyanis csak innen érthető minden más.

Nagyon gyakran emlegetjük a reformáció hatásait, erre utaltam is már – s nyilván itt a székesfehérvári programok keretében is gyakran esik majd szó ezekről. Ezért én azt hiszem, hogy az egyháznak, a magukat a reformáció örököseinek valló egyháznak a fő dolga az, hogy a reformációnak a lényegéről tanúskodjanak. Nevezetesen arról, hogy a reformáció valójában hittörténet, megtéréstörténet, és mind a mai napig ugyanez. És ebből, Isten és ember megváltozott, bizalmi kapcsolatából bomlik ki a az a sokszínű virágos rét is, amelyet kulturális hatásként, a nemzetet gazdagító értékeként tartunk számon.

Életünk legfontosabb összefüggésében ma nehezebb helyzetben vagyunk, mint annak idején Lutherék, a reformátorok voltak. Mert bár sokszor veszélyes küzdelmekben álltak, de bármilyen párton álltak is a hitvitákban, egyikük sem kételkedett abban, hogy Valaki van „odafent”. Számukra akkor nem volt üres az ég. Ma pedig olyan korban élünk, amelyet legjobban talán egy német teológusnak, Wolf Krötkének a szavai írnak le. Szerinte a győzelmesen nyomuló szekularizmus és ateizmus mára már „az istenfeledékenységnek olyan mélységébe taszította korunk emberét, amelyet a legjobban a következő mondattal jelle-

mezhetünk: az emberek már azt is rég elfelejtették, hogy elfelejtették Istent.” És nekünk ebben a világban, ebben a helyzetben kell megszólaltatnunk Isten igéjének üzenetét, a törvény követelését és az evangélium szelíd, vigasztaló szavát.

Ezért, amikor – az igazságnak megfelelően – azt mondjuk, hogy a reformáció fő kérdése az istenkérdés, számolnunk kell vele, hogy kortársaink ezzel nem tudnak mit kezdeni. Logikusan következik ebből a kérdés: Tehet-e az egyház engedményt az előbb jellemzett korszellemnek? Stílusban igen, taktikában igen, mentalitásban igen – teológiában azonban semmiképp! Nem helyezhetjük át – még sok gondot látva sem – a súlypontot, a centrumot a nem centrumban lévő kérdésekre. Vagyis nem fordíthatjuk fejtetőre azt, amit a reformáció üzenetében, hiszem és vallom, maga az Úristen állított talpra. Nevezetesen: ő a teremtő, az ember a teremtmény. Aki ezzel szembefordul, nem is veheti észre, hogy ő, aki mindenható, uralmával az egész világot irányító Úr, az Jézus Krisztusban, a róla szóló evangéliumban, önmagát leleplező – és mégis elrejtő hatalom.

Gondolom, sokan, talán mindannyian, hallottuk már Luthernek azt a szállóigévé lett mondatát, amely 1521-ben a wormszi birodalmi gyűlésen hangzott el, amikor tanításának visszavonását követelték tőle. Nem kevesen még azt is tudni vélik, hogy miközben mondta, még dacosan-harciasan a földre is dobbantott a lábával. Ez nem így történt. Ugyanis Luther az első kihallgatási napon türelmet és engedményt kért. S az egész éjszakát végigtusakodta, végigimádkozta, s ezen a kérdésen töprengett, viaskodott önmagával: „Márton, ez valóban a te dolgod? Valóban ezt kell tenned?” Másnap, amikor ismét ott állt a kihallgatás termében, akkor így fogalmazott: „Itt állok, másként nem tehetek – segítsen meg engem az Isten!” Nem pedig dacosan vágta oda, hogy „Isten engem úgy segítjen!” Ez a romantikának és a felvilágosodásnak a sztorija, s azoké, akik karakán hőst akarnak faragni a reformátorból. Az igazi történet az Isten előtti felelősségében mást tenni nem tudó ember tanúságtételéről szól.

S így érkezünk el a mai időig. Amíg magukat vallásosnak mondó emberek csúrik-csavarják az Isten törvényét, amíg a magukat vallásosnak mondó emberek csúrik-csavarják az Isten bűnbocsátó szeretetének igazságát, s amíg magukat vallásosnak valló büszke emberek az egyén korlátlan szabadságára hivatkoznak, s ezzel leválasztják magukat Isten szeretetének „köldökzsinórjáról” – addig mi sem tehetünk mást! Itt állok – s másként nem tehetek nyugdíjas püspökként sem. Intem saját rest szívemet, kortársaimat, az itt lévőket is: Vigyázzunk! El ne vétsük a dolgot! Ugyanis a reformáció istenkérdés, hitkérdés, megtéréskérdés – s csak ezek után, ezekből fakadóan, a közjót gazdagító gyümölcsök kérdése.

Kívánom mindnyájunknak, hazánk minden polgárának,

megfáradt hitű Európánknak és az önmagát veszélybe kergető egész emberiségnek, s kívánom – a reformáció ünnepeén Lundban történt találkozás után különösen is – az egykor ellenfélként egymással szemben álló táboroknak is, hogy figyeljünk arra, amit Ferenc pápa mondott a lundi székesegyházból kifelé jövet. Amikor a Lutheránus Világszövetség elnöke arról kérdezte, vajon mi lesz a következő lépés, a pápa így felelt: „Honnan is tudnám, nem vagyok én a Szentlélek.” Ebben a kiszolgáltatott helyzetben vagyunk. Reformáció? – Igen! De az egészen Isten ügye. Ha találkozunk és együtt imádkozik a Lutheránus Világszövetség elnöke és a római pápa, ha az imahéten együtt tudunk imádkozni, s onnan hazatérve megteremjük a jó gyümölcsöket, és örülünk, hogy anyanyelvünkön hallhatjuk az igehirdetést, és örülünk, hogy odatérdelhetünk az oltár szentségének asztalához, akkor talán odaállhatunk Luther mellé is. És nem kérkedve, nem mellőzve, hanem nagyon alázatosan mondhatjuk mi is Luther utolsó leírt szavaival:

„Wir sind Bettler, hoc est verum. – Koldusok vagyunk, ez az igazság.” Igen, Istenre szoruló, de általa meggazdagított koldusok. Ajándékozzon Isten megújulást, hogy ne kelljen útfélre vetett koldusokként éhezni és éheztetni magunkat. Hanem ki-ki szívének éhségével és szomjúságával, s egymást is segítve, táplálkozunk az örök kenyér ajándékából. S ez nem más, mint maga az egyház Ura, Jézus Krisztus.

Itt állok, másként nem tehettem. Nyissa meg egyik-másik kortársam, hallgatóm szívét az igazság előtt az egyház Ura!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ITTZÉS JÁNOS
ny. evangélikus püspök

* Hangfelvétel szerkesztett szövege

OKTÓBER 31.

Súlyos, nehéz, nagy történelmi korban
Luther Márton, reád emlékezem.
S, amíg bolyongok lenn a földi porban
Egyik kezeddal megfogod kezem.

Másik kezeddal ég felé mutatsz fel,
Azért nyújtasz ma hű testvérkezet,
Hogy míg reám tör köd, sötét november,
Utat mutass, mely célomig vezet.

Mennyit vergődöttél zord kolostor éjén,
Mennyi imádság, böjt és bús kudarc,
Míg feltűnt végre a nagy éltető fény:
A megbocsátó, áldott Istenarc.

Míg a kétségnek rémes éjszakáját
Szelíd testvérszív üzte szertesztét,
S szíved felé a drága biztatás szállt:
Csak fogni Krisztus győzelmes kezét,

Csak hinni Benne és remélni bátor
Szívvel, hisz minden elvégeztetett,
S az örömhír formált a zord barátból
Bízó, derült és hálás gyermeket.

És boldog, bízó gyermekhittel jártál
Nehéz, kemény, küzdelmes utakat,
Mint aki semmi véstől meg nem hátrál,
S példából ma is friss erő fakad.

Késő utódok ma is abból élünk,
Szívünk azzal van csordultig tele,
Hogy „Erős várunk az Úristen” vélünk,
Pokol hatalma nem bírhatja le

Azt, aki egyszer hittel megragadta
A felé nyúló megmentő kezét.
Ura Krisztus lett, Isten Édesatyja,
S a keresztfához hazaérkezett.

A Szentléleknek szent tűzből égünk,
Istent dicsérünk, embert békítünk,
Világlegyező erőnk van minékünk,
Boldog, ujjongó, hódító hitünk.

Az örömhírral járunk szertesztéjjel,
Valljuk Krisztussal élni, járnai jó,
Terjed a hit és eltűnik az éjjel
És ez az örök reformáció.

És ebben bízva szólunk bátorsággal
És ezt szolgálja ez az ünnepély.
Ki hisz Krisztusban drága biztatást hall:
Veled van Isten, bízzál és ne félj.

Ha nem tudod még ünneplő testvérem,
Hogy Jézus Krisztus mit hozott nekünk,
Hallgass szavára, s higgy most szent nevében,
Hadd zengjen együtt hálaénekünk.

Isten Lelke szól itt az ünnepélyen,
Várja a szívek, hogy felelnek-e?
Hadd hatoljon szava szívünkbe mélyen,
Legyen mindegyünk Isten gyermeke.

Tegyük mi is, mint egykor Luther Márton
Krisztus kezébe bízón két kezünk,
S járjunk vele, míg túl síron, halálón,
Örök fényébe hazaérkezünk.

Dr. Molnár Gyula

A reformáció évfordulójának maradandó emléke

A reformáció évfordulójára készülve 2016. elején egyház-községünk presbitériumának nevében levélben szólítottuk meg Cser-Palkovics András polgármester urat, hogy az ünnepi évre városunk is fel tudjon készülni. E levélben említést tettünk néhány előttünk lévő lehetőségről, többek között a temető bővítésének kérdéséről és az orgona befejezésének reménységéről.

Megkeresésünkre és a város többi felekezetével való egyeztetésre alakult meg a reformációi emlékbizottság városunkban Kovács Béla Sándor képviselő úr elnökletével. A bizottság munkájának eredménye az a program-sorozat, amellyel méltóan emlékezünk meg a reformációról.

Alkalmainkról nemcsak egyházi felületen, hanem világi sajtóban, plakátokon és világhálón is hírt lehet kapni.

2017. január 17-én sajtótájékoztatót tartottunk a Hiemer házban. Kovács Béla Sándor képviselő, a bizottság elnöke, Somogyi László református lelkész, Bencze András evangélikus lelkész, Révész Lajos baptista lelképásztor szolt a reformáció jelentőségéről. Végül Cser-Palkovics András polgármester úr beszélt arról, hogy nem csak a jelenben és a jelen számára szeretne megemlékezni a város a reformáció 500. évfordulójáról, hanem maradandó emléket is tervez állítani. Mindhárom felekezet egy-egy jelentős beruházásának megvalósulását tűzte ki célul polgármester úr. A református közösség óvoda és iskola fejlesztését, a baptista közösség imaházának bővítését, az evangélikus templom orgonájának befejezését jelölte meg Cser-Palkovics András polgármester úr.

A sajtótájékoztatót követően – február 9-én – részletes megbeszélést tartottunk a lehetőségekről polgármester úrral. Bencze András lelkész mellett Teleki Miklós orgonaművész, a város zeneiskolájának tanára mutatta be az orgona tervét, mely alapján a hangszer istentiszteleteken és hangversenyeken is egyaránt szolgálhatja az Urat.

Öröm számomra, hogy városunk tíz év után lehetőséget lát az orgona befejezésére. A reformáció egyik jelentős eszköze mindenkor a zene volt, s ma is igehirdetés az evangélikus orgonamuzsika. Kérem a gyülekezetet, hogy hordozza imádságában a megfogalmazott tervet és gyülekezetünk kántorait, zenészeit.

Presbiteri határozatokból

Gyülekezetünk presbitériuma 2017. február 23-i ülésén a folyó év költségvetési terveit formálta. Ennek keretén belül fogalmazta meg az ideit, illetve a következő évek elérendő céljait, amelyhez kéri a gyülekezet imádságos, szellemi és anyagi támogatását is.

A reformáció ünnepi évében nem csupán a város által szervezett programok valósulnak meg, hanem több alkalmat gyülekezetünkön belül, valamint az egyházunk központi rendezvényeihez csatlakozva is szeretnénk szervezni. (Mi is az a 95 tétel, Huszár Gál énekeskönyve, teológiai disputa.) Emellett azzal a kéréssel szeretnénk fordulni önkormányzatunkhoz, hogy azt a kis területet, amelyen a templom és a

gyülekezeti ház áll, nevezze el úgy, hogy a reformációt illetve az evangélikus egyházat juttassa az erre járók eszébe (pl. Luther Márton tér, vagy Reformáció tere). Az egyik kérése Presbitériumunknak tehát a reformáció alkalmainak támogatása.

Egyház-községünk 2019-ben ünnepli fennállásának 150. évfordulóját. 2020-ban pedig gyülekezeti házunk lesz 25 éves. Méltó és szükséges lenne, ha ezekre az ünnepekre megújulna gyülekezeti házunk. Az elmúlt 25 év alatt jelentősen változtak az energetikai előírások és lehetőségek (fűtés, víz ellátás, homlokzati szigetelések, korszerű nyílászárók), célul tűztük ki, hogy gyülekezeti házunk megújítására pályázatot keressünk. A pályázatokhoz való előkészületekre, az önrész megalapozására gyűjtést indítunk gyülekezetünkben. De nemcsak anyagi támogatásokat kérünk, hanem imádságot, hogy terveink a „lelki ház” – a gyülekezet – épülését szolgálják. S kérünk szellemi segítséget – például pályázatok keresésében, hogy céljainkat megvalósítsuk. Egyház-községünk tervei között szerepel homokosri temetőnk fejlesztése is. A lehetőségek megvizsgálására kértük fel műszaki bizottságunkat. Elhatároztuk, hogy ennek érdekében elkülönített alapot hozunk létre, amelyet évenként a többlet bevételből gyarapítunk.

Presbitériumunk terveit és céljait gyülekezetünk figyelmébe ajánlom.

Bencze András

HIT- ÉS ERKÖLCSTAN

Kedves Szülők!

Örömmel hívjuk fel figyelmüket arra, hogy amint eddig is, úgy a 2017/2018-as tanévben is lesz lehetőség iskolai keretek között evangélikus hit- és erkölcs tanulni. Bátorítjuk a Szülőket, hogy válasszák és ajánlják másoknak is ezt a lehetőséget. A leendő elsősök a beiratkozás alkalmával fejezhetik ki ez irányú igényüket. A már jelenleg is iskolások május 20-ig jelezhetik, ha erkölcs tanról hit- és erkölcs tanra szeretnének váltani. A mostanság zajló iskolai tájékoztatókon, az iskolákban elhelyezett plakátjainkon, illetve a lelkészi hivatal ismert elérhetőségein keresztül részletesebben is tájékozódhatnak. Szeretettel várjuk szeptembertől a régi és leendő hittanósaikat!

Tájékoztató a Magyarországi Evangélikus Egyház újabb gazdálkodási rendjéről, kiemelt figyelemmel az újabb költségvetési és zárszámadási rendre

Kedves Testvérek!

Még csak egy, olyan teljes év (2015.) áll mögöttünk, amelyiket gazdaságilag a 2014. évben bevezetett új költségvetési és zárszámadási rend szerint terveztünk meg és zártunk le. Már is itt van az újabb változás, melynek értelmében át kell állnunk a „régibbi új” költségvetési és zárszámadási rendről az „újabb új” költségvetési és zárszámadási rendre és a 2017-es évet már e szerint kell elkezdenünk. A tájékoztatóra utazván meg is fogalmaztuk, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyházban a gazdálkodás szabályainak terén „csak a változás állandó”.

Úgy gondolom, hogy gyülekezetünk tagjait megilleti a tájékoztatás. Ennek a tájékoztatásnak jegyében született ez a cikk. Előre is elnézést kérek, hogy egy nem túl „szórakoztató írással” próbálom gyülekezetünk tagjainak figyelmét ráirányítani a gyülekezetünk életében e téren bekövetkező változásokra.

Egyházunk zsinata 2016 év novemberében megalkotta a 2016. ÉVI VI. TÖRVÉNY AZ EGYHÁZ HÁZTARTÁSÁRÓL című jogszabályt, ezzel leváltva a 2000. évi I-es –azonos címmel bíró– törvényt. E törvény 2017. január 1. napján lépett hatályba.

Összehasonlítva a korábbi és a jelenleg érvénybe lépő törvényt néhány észrevételt teszek, a teljesség igénye nélkül:

- szerkezetileg eltérő felépítésű (*véleményem szerint, logikusabb, letisztultabb*),

- külön meghatározza a gazdálkodás pénzügyi-számviteli alapelveit és az egységes értelmezést elősegítő fogalmakat,

az elfogadott költségvetés esetében, ha a kiadási főösszegnél 20%-ot meghaladó a túllépés, illetve a bevételi főösszegnél 20%-os csökkenés várható, kötelezően módosítani kell a költségvetést és a módosított költségvetést ugyanazzal az elfogadási- és felterjesztési eljárással kell kezelni, mint az eredeti költségvetést. (*A korábbi törvényben ezt csak a kiadási főösszeg 20%-ot meghaladó növekedése esetén kellett megtenni.*) Ez a szabály gondot okozhat a költségvetésbe betervezett, de el nem nyert pályázat esetén.

- Ugyancsak plusz teherként jelentkezik, hogy „*A szöveges kiértékelésben ki kell térni a költségvetés teljesítésére, illetve a költségvetéstől való eltéréseket –különös tekintettel egyes kiadási, illetve költségvetés mutatók 10%-nál nagyobb mértékű eltérésekre indokolni kell.*”

- egyértelműbbé teszi az egyes ellenőrzési szintek feladatait (*vezetői, ellenőrzés, fenntartói ellenőrzés, belső ellenőrzés, számvévszéki ellenőrzés*)

- a korábbi szabályozáshoz képest az egyházközségi számvévszék jogköréből kikerült, hogy jogosult az egyházközségi presbitérium összehívását kezdeményezni. Mivel ezt nem teheti meg, így vitás esetben egyből az egyházmegyei számvévszéki eljárást kell kezdeményeznie.

A törvény természetesen foglalkozik a költségvetés és zárszámadás új rendjével, de ennek részletesebb (*konkrétabb, már a tételsorokra is kiterjedő*) szabályait a törvény előírásaihoz módosított „5/2014. (XII. 11.) országos szabályrendelet az egyházi önkormányzatok és intézmények költségvetésének és beszámolójának elkészítési szabályairól” tartalmazza.

Egyik célja ennek az új beszámolási és költségvetési rendnek az egyházi jogi személyek nagyobb önállósága és az előző beszámolási és költségvetési rend egyszerűsítése.

A beszámoló formája az éves bevétel nagyságától és a tevé-

kenység jellegétől (*végez e vállalkozási tevékenységet*) függ. A magasabb szintű beszámolást szabad önként választani.

Esetünkben a már korábban kialakított (*részben már bejáratott*) könyvelési rendszerünknek megfelelően kettős könyvvitellet alátámasztott egyszerűsített éves beszámolót és szöveges értékelést készítettünk.

Az országos szabályrendelet melléklete tartalmazza azokat a nyomtatvány mintákat, melyeken a „MÓKUS” rendszerben el kell készíteni az aktuális év költségvetését és zárszámadását.

A 2016 év zárszámadását még az előző rend szerint kell elvégezni, a 2017 évi költségvetést kell az új szerint elkészíteni. Az áttérés többlet feladatokat is jelent:

- a biztosított nagyobb önállóság azt jelenti, hogy a költségvetés fő pontjai vannak meghatározva és a különböző alábontásokat a helyi sajátosságoknak és igényeknek megfelelően a készítőnek kell meghatározni és plusz sorok beszúrásával megoldani,

- az előző év teljesítés oszlopát az új költségvetési rendbe manuálisan át kell konvertálni, miután a megfelelő alábontások már meghatározásra kerültek és ezután lehet nekiállni az új költségvetés elkészítésének,

- elektronikusan nem kerülnek át adatok egyik táblázatból a másikba, hanem manuálisan kell kitölteni minden rovatot,

- a helyi igényeknek megfelelően beszúrt sorok miatt a kitöltött táblázatok sorainak szoftveres ellenőrzése is csak nagyon korlátozottan valósulhat meg, ezért a szükséges ellenőrzéseket a kitöltőnek kell elvégeznie.

Az egyszerűsítés igazából majd a következő évtől jelentkezik, amikor már az alapbeállítások meglesznek és az új formátumban állnak rendelkezésre az előző év adatai is.

Nehezíti a haladást, hogy a „MÓKUS” rendszerben még most folyik a tesztelése az új rend szerinti beszámoló és költségvetés készítésnek. Már pedig ebben kell elkészíteni és továbbítani.

A teljesség kedvéért jegyzem meg, hogy a beszámoló- és költségvetés készítés új rendjéről 2017. február 11-én hangzott el az első tájékoztatás a Magyar Evangélikus Egyház gazdasági osztálya szervezésében. Még részben az ismerkedés fázisában tartunk.

Az egyház háztartásáról szóló törvényhez kapcsolódó szabályrendelet az egyházközségek részére március 31-et határozza meg a zárszámadás és a költségvetés leadási határidejének.

Ha a rovatok számát nézzük (*kb. negyede az előzőnek*) valóban egyszerűbbnek tűnik ez az újabb költségvetési- és zárszámadási rend.

Feltehetjük a kérdést, mire volt jó a korábbi maximalista követelményeket támasztó „új” költségvetési és beszámoló készítési rend? Felesleges volt-e az a sok befektetett munka? A válasz –a véleményem szerint– nem, nem volt felesleges a Magyarországi Evangélikus Egyház minden önkormányzati szinten profitált belőle. Meghatározásra kerültek az egyes vagyonelemek értékei, kialakult az értékcsökkenési leírás rendje, ugyan maximalista jelleggel, de kialakult egyfajta egységesítés és megfelelés az állami jogszabályoknak. A jövőben, majd ezt kell valamivel egyszerűbb módon, de semmivel sem kisebb felelősséggel folytatni. Mi, akik ezt a szolgálatot vállaltuk, bízunk benne, hogy –Isten segítségével– jó színvonalon el tudjuk végezni a ránk bízott feladatokat. Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Tibor
számvévszék elnöke

A Luther-rózsáról

(Virág Jenő: Luther-rózsa című könyvének felhasználásával)

„Nincs a világon egyetlen címer, vagy pecsét annyira elterjedve, mint dr. Luther Mártoné.

Az evangélikus ember a világ minden táján találkozhat hittestvérekkel, akik jelvényül a Luther-rózsát viselik.” (Virág Jenő)

A világon megközelítőleg, jelenleg 76-78 millió evangélikus él. Ennek közel a fele Európában.

Az evangélikus egyház létrejöttével, megalakulásával egy időben történt annak jelképének, ”logó”-jának megválasztása a XVI. században. Ez a jelkép a **Luther-rózsa**. Ennek eredetét, kialakulását szeretném ismertetni a cikkem címében jelzett mű alapján, amely 1937-ben, a reformáció 420 éves évfordulójára jelent meg. ((Virág Jenő: Luther-rózsa)

A Luther-rózsa eredete

A rózsza eredetét kutatva vissza kell nyúlni a Luther család régi címerének képéhez, ahol a pajzs mezejében két rózsza látható.

O. Sartorius, Luther-kutató szerint az innen származtatott eredet még nem bizonyított minden kétséget kizáró történeti hitelességgel. Mégis valószínűnek kell elfogadnunk azt a feltevést, hogy Luthernek jelvénye megválasztásához az alapot az ősi címerben látható két rózsza adta. Tudunk arról is, hogy már a reformáció megindulása előtt – 1516 nyarán – Luther olyan pecsétgyűrűt használt, mely kör által övezett rózsát, szívet és keresztet ábrázolt.

Luther később jelvényét nem csupán egyszerű pecsétnek tekintette, hanem címerének is.

Leírása

Az ágostai birodalmi gyűlés idején – 1530. júniusában – a fiatal János Frigyes választófejedelem pecsétgyűrűt szándékozik ajándékozni a reformáció hősnének.

Luther a részére megküldött tervrajzra és leírásra az alábbi választ adta, melynek alapján a gyűrű elkészült.:

„Kegyelem és békesség a Krisztusban!
Igen tisztelt kedves, jó Uram és Barátom!

Mivel tudni óhajtja, hogy pecsétemet jól eltalálta-e, bárátilag közlöm önnek elgondolásomat arra vonatkozólag, milyen legyen pecsétem, hogy jellemezze teológiámat.

A kereszt legyen az első, feketén, szívbe helyezve, ami természetes színű. Ezzel arra akarom magamat emlékeztetni, hogy a Megfeszítettben való hit üdvözít bennünket.

Ugyanis csak akkor igazolunk meg, ha szívből hiszünk (Róm.10.10.) Jóllehet a kereszt fekete, mivel megöl s kell, hogy fájjon is, mégis meghagyja a szívét saját színében, nem rontja meg a természetet, t.i. nem öldököl, hanem életben tart.

Ez a szív fehér rózsza közepén legyen annak kifejezésül, hogy a hit örömmel, vigasztalással és békességgel aján-

dékoz meg és egyenesen egy fehér, üde rózsába helyez. Mivel nem olyan békesség és öröm ez, amilyent a világ ad, azért legyen a rózsza fehér és ne piros. A fehér szín ugyanis a lelkek és az angyalok színe.

Ez a rózsza égszínkék mezőben legyen, mert az ilyen lelki és hitbeli öröm az eljövendő mennyei örömök kezdete.

A mező körül aranygyűrű legyen; jelezze, hogy ez a mennyei üdvösség örökké tart és nincs vége soha; emellett értékesebb minden örömnél és vagyonnál, amint az arany, ami a legnemesebb és legértékesebb fém.

Krisztus, a mi jószágos Urunk legyen lelkével amaz eljövendő életre. Ámen”

A zöld rózsalevelekről Luther leírásában nincs ugyan szó, de azon a pecsétgyűrűn, mely a levél alapján elkészült, valamint a Luther korából származó ábrázolásokon, így a legrégibb, az 1516-ból ránk maradt pecséten is megtalálhatók.

A gyűrűt maga a választófejedelem adta át személyesen 1530. szeptember 14-én.

Luther erről, így írt MelanchthonFülöpnek.:

„Tegnap megérkezett hozzánk ifjú fejedelmünk Albert gróffal... A fejedelem aranygyűrűt ajándékozott nekem, de, hogy azonnal lássam, hogy nem arany viselésére születtem, rögtön leesett az ujjamról a földre.”...

Röviden ennyi, amit egy evangélikus hívő embernek illik tudni Luther Márton címeréről, ami egyben az evangélikus egyház címere, jelképe, ”logó-ja is. Mint ahogyan a bevezetőben említettem szerte a nagy világban az evangélikus vallás hívei kitűzőként, ismertető, hovatartozást jelző jelvényként a **Luther-rózsát** hordják felöltőiken. Maradjon is ez így mindörökké!

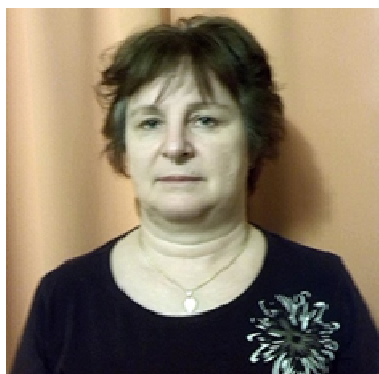
A **Luther -rózsajelentését** nagyon találóan és röviden az alábbi három versike így magyarázza.:

- 1., „ **Kinek szívében Krisztus keresztje
Annak tövisek közt is rózsás lesz élete,
Reá kéklőn mosolyog az ég,
És Krisztus szeretete aranyozza be életét.”**
- 2., „**Rózsákon jár Krisztus híve,
Ha keresztet hordoz szíve.”**
- 3., „**Teljes az öröme a szívnek a kereszt által.”**

Némedi Zoltán

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Ő róla a Szentírás és Hitvallásaink bizonytságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet, egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozatot most a Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközség presbiterének bemutatkozásával folytatjuk. (Ezek a bemutatkozó írások, egyben a Hírmondóban már fehérvárcsurgói sorozatnak számító „Csurgói szeglet” írásainak is tekinthetők.) Most következzen Füzi Lászlóné Ibolya presbiter bemutatkozása:

Füzi Lászlóné Ibolya vagyok, a fehérvárcsurgói leánygyülekezet jegyzője. Fehérvárcsurgón élek születésem óta, immár 50 éve. Szüleim második gyermekeként láttam meg a napvilágot, és elmondhatom, hogy igazán hívő, tevékenyen hívő evangélikus családba helyezett el a Jóisten. Édesapám hosszú évtizedeken keresztül volt a gyülekezet gondnoka, kántora. Édesanyám az ő munkáját is támogatva, presbiterként mindig részese volt az egyházi alkalmaknak. Gyermekként természetes volt, hogy szüleimmel együtt részt vettem az istentiszteleteken, amelyek akkoriban havi egy alkalomra korlátozódtak. Mindig nagyon vártam ezeket a vasárnapokat, ekkor én is autóba ülhettem, hiszen édesapám hozta-vitte kis Trabantunkkal Nagy Tibor lelkész bácsit. Szerettem az istentiszteletek nyugalmaát és békéjét és különösen szerettem az egyházi szép énekeket. Konfirmációm is Nagy Tibor lelkészünkhöz kapcsolódik. Ebben a korban sajnos csak egyedüli konfirmandus voltam a gyülekezetben, a konfirmáció előkészítő alkalmakra is Székesfehérvárra jártam, és ott is konfirmáltam. Emlékszem, nehéz volt beilleszkedni a fehérvári gyerekek közé, ezért is örülök annak, hogy Fehérvárcsurgón megadatott a lehetőség arra, hogy helyben legyen hitoktatás.

1986-ban kötöttem házasságot férjemmel. Házasságunkat Isten két nagyszerű, okos gyermekkel áldotta meg. Péter és Anita ma már diplomás felnőttek, saját életük van, de így is sok örömünk telik bennük.

Ami a munkámat illeti, diplomám megszerzése óta a Móri Kórház Rendelőintézetben dolgozom gyógytornászként, immáron közel 30 éve. Munkám során is tapasztalom azt, hogy mennyire szüksége van a hitre a betegnek ahhoz, hogy meggyógyulhasson, és a gyógyítónak is ahhoz, hogy gyógyíthasson.

Felnőttként a gyülekezet munkájába Szebik Károly lelkész úr idején kapcsolódtam be, ő általa hívtam el Istenünk a presbiteri szolgálatra. Igyekezem a kicsiny gyülekezet életében aktívan részt venni, ehhez persze még sokat kell fejlődnöm és erősödnöm a hitben. Egy nagyon szép igeszakasszal kívánok minden kedves testvéremnek igaz hitet:

„*Legyetek hát Isten követői mint szeretett gyermekei és éljetez igaz szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minet.,, /Ef 5,1-2/*

Füzi Lászlóné Ibolya
presbiter

Rendszeres alkalmak a gyülekezetben

Istentisztelet – minden vasárnap 10,30 h a templomban, minden vasárnap megterítjük az Úr szent asztalát, az istentisztelettel párhuzamosan **gyerek-istentisztelet** a gyülekezeti teremben **Családi istentisztelet** – minden hónapban előre meghirdetett alkalmal

Játzóház – minden hónapban egy szombaton 10-12 óra között

Hittanórák a gyülekezeti házban – óvodás kortól 14 éves korig – szerda 16,30 h

Ifjúsági óra – péntek 16 h

Elmaradt hittanórák – dolgozók beszélgető köre a Jelenések könyvéről – hétfő 18 h

Énekkar – az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek – szerda 18 h

Irodalmi kör – közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy – csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés – azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy – csütörtök 17 h

Gyülekezeti bibliaóra – közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre – csütörtök 16 h

Imaközösség – az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegzetvétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között – hétfő 8,30 h

Nyugdíjas klub – életünkről őszintén – minden hó első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Házas Hétféje Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Baba-mama kör – kéthetente kedd 9,30 h-kor a Távírda u. 31-33-ban Böjtös Attila családjánál. Telefonos érdeklődés: Böjtösné Fűke Veronika: 20-824-6761

Az elmúlt egyházi év kazuális alkalmai

Jézus így válaszolt: **Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát. Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethet ismét? Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születetek. (Jn 3:37)**

A keresztség szentségében részesültek:

Vass Marcell
Vass Dávid
Kusicza Estilla
Kusicza Flóra
Móricz Lili
Lenkefi Péter
Kállay Kamilla
Magdó Kamilla
Magdó Ágnes
Szende Adrián
Szeverényi – Schmidt Mór
Máthé Boglárka
Végh Nikoletta
Galló Viktor
Eszterházy Márton
Papp Nóra

Megkeresztelt testvéreinket szülje újjá a megígért Szentlélek, hogy életük és örömük legyen Krisztusban!

Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében. Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak, mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője. De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szeretette az egyházat, és önmagát adta érte. (Ef 5:21-25)

Isten áldásával megerősítette testvéreink közös életét:

Pók Péter és Trócsányi Eszter
Hódi Márton és dr. Bencze Réka
Fekete Attila és Pritzl Krisztina
Tóth Norbert és Rohonczy Bernadett
Abaffy Ajtony és Nagy Ágnes
Rács Péter és Gutti Zsófia
Szeverényi Zoltán és Schmidt Edit
Bence Győző és Molnár Eszter
Hódosi Roland és Vitek Renáta
Vereb-Dér Áron és Mészöly Anita

A házasságot szerző Isten őrizze meg testvéreinket a hűségben és szeretetben, hogy Isten rendje szerint töltsék be hívásukat!

Jézus ekkor ezt mondta Mártának: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt? (Jn 11:25-26)

Krisztus irgalmában bízva búcsúztunk el elhunyt testvéreinktől:

Taskovics Istvánné Martin Mária
Henk Henrikné Jánosi Irén
Tóth Attila
Ferenczy Sándorné Cser Jolán
Takács Béla
Czombál Pál
Kégl Ferenc
Némethné Belezna Etelka
Simon Klára
Horváth Péterné Hideg Rozália
dr. Rác Lajosné Baráth Ilona
Madarász András
Szemerei Erzsébet
Prill Ferencné Horváth Lenke
Vanka László
Jancsek Ottóné Leidal Rozina
dr. Fekete László
Csík Edit Sarolta
Sóvári Miklós
Némédi Zoltánné Gerván Mária Ilona
Gombás Tiborné Horváth Lídia
Surányi Zoltánné Jurecska Gitta
id. Molnár Lászlóné Mészáros Irén
Mrázik Istvánné Sente Erzsébet
Leposa Jenő
Visontai Róbert

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusunk!” Zsolt 90:12

Nagyheti igehirdetés sorozat

A nagyhét a böjti időszak legbensőségesebb ideje – Jézus Krisztus szenvedéstörténete naponként szembesít önmagunkkal, világunkkal – és Isten szeretetének meg nem érdemelt, különleges nagyságával. Ebben segít az áhítatsorozat, amelyet hétfőtől szerdáig tartunk. Ebben az esztendőben a tanítvány, későbbi apostol Péter szemszögével tekintünk Jézus szenvedésére és halálára.

Április 10. hétfő Az emberi akarata – Isten akarata
(Mt 26:30-35)

Április 11. kedd Az emberi erő – Jézus ereje
(Mt 26:36-46)

Április 12. szerda Az emberi kötődés – Jézus kötődése
(Mt 26:69-75)

Virág Jenő: Luther önmagáról A szentírástudományok egyetemi tanára

1513-ban kristályosodott ki Luther alapvető reformátori felismerése. Eszerint Isten igéjének helyes értelmezése mellett értéktelenné lesz az ember minden igazsága, bölcsessége, jóra való ereje. Amikor Luther egyetemi tanári tisztében hozzáfogott a zsoltárok magyarázatához, ott állt mindattól megfosztva, amit a középkor skolasztikus hittudósaitól oly nagy fáradtsággal, oly hosszú időn át megtanult. A borzasztó lelki küzdelem után nem maradt meg más számára, mint egyedül a Szentírás. Isten csodálatos kegyelméből azonban a Szentírást most már nem mint új ismeretek könyvét olvasták, hanem mint a személy szerint őhozzá beszélő Istennek élő szavát. S ide nem a kolostori szemlélődő bibliaolvasás révén jutott el, hanem a kegyelmes Istenért folytatott élet-küzdelem útján.

Isten igen nagy kegyelmének és csodálatos kitüntetésének tartom, ha valakinek megadatik, hogy a Szentírás igéit éppen úgy olvassa és hallgatja, mintha csak magától Istentől hallaná őket.

Az élet minden viszonylatában az a helyzet, hogy a gyakorlat jobban képezi az embert, mint a pusztán elméleti tanulás. A Szentírás pusztán olvasása nem vezetett volna engem soha tudományomhoz. A gyakorlati élet azonban másra tanított meg.

Semmi sem lesz bennünk Isten igazságából és ilyen nincs is ott, ahol előzőleg a mi igazságunk teljességgel meg nem bukott és tönkre nem ment. Nem tudunk felállni, ha előzőleg el nem estünk. Mert Isten kegyelme és igazsága annál hatalmasabb bennünk, minél hatalmasabb a bűn (Róm. 5, 20), ti. minél kevesebb igazságot tulajdonítunk saját magunknak; minél inkább elítéljük, kárhozzátjuk és megutáljuk magunkat, annál hatalmasabban áramlik belénk Isten kegyelme.

Bizonyos, hogy saját lelkiismeretünkben nem hallunk egyebet, mint vádoló gondolatokat, mert Isten előtt - hacsak ő maga nem munkálkodik bennünk kegyelmével - a mi cselekedeteink teljesen értéktelenek. Honnan kapjuk hát azokat a gondolatokat, melyek megigazítanak bennünket? Egyedül Krisztustól és Krisztusban.

Irgalmasságában Isten minden embert, hazugot, hamisat, balgát, gyöngét, bűnöst az ő igazságával, igazságosságával, bölcsességével, erejével, tisztaságával valóságosan igazza, bölcsé, erőssé, tisztává akar tenni.

Akik Istent igazán szeretik gyermeki szeretettel és szívbeli tiszta vonzódással, azokban ez nem természetből van meg, hanem egyedül a Szentlélek hatása következtében. Ha pedig megnyerte Isten jótetszését, akkor szereti őt Isten. Ha pedig szereti őt Isten, akkor megmenekült a kárhozzától. Így oldódnak meg a léleknek az eleve elrendeléssel kapcsolatos bajai.

Elcsodálkozik az ember, milyen átláthatatlanul sötét a mi korunk. A papok, ti. a világi javak felé szélesre tátott torkok manapság semmit sem tartanak oly felháborítóknak, mint ha az egyház kiváltságait, az ő jogaikat, hatáskörüket és vagyonukat kikezdi valaki. Lehetsz te gögös, élvezethajhászó, zsugori, veszekedő, dühös, háládatlan és reád vonatkozhatik

az az egész bűnjegyzék, melyet az apostol Timotheus-hoz szóló második levelének 3. részében írt meg (2-5. v.), sőt égrekiáltó hibáid lehetnek, mégis, mindezek ellenére a legbuzgóbb "keresztény" lehetsz, ha az egyház jogait és kiváltságait védelmezted. Viszont, ha ezeket nem becsüled eléggé, nem vagy az egyház hűséges gyermeke és barátja.

Kérve kérlek benneteket, a bírálatban senki se utánozzon engem. Kötelességem, hogy megmondjam, milyen helytelenségeket látok, még a feljebbvalóknál is. Így azonban tanúm Isten és az egész világ, hogy ügyemet doktori tisztségemben és igehirdetői hivatásomban nyilvánosan kezdetem s mindeddig Isten kegyelmével és segítségével folytattam.

Ahol hit van, nem maradhat rejtve, megmutatkozik, napfényre tör a jócselekedetekben. Az ilyen ember vallást tesz mások előtt az evangéliumról s egész életét ennek szolgálatában tölti. Jócselekedetekkel azonban nem lehet kiérdemelni az örökéletet, kegyelmet és üdvösséget; ez következik abból, hogy a jócselekedetek nem azonosak a lelki újjászületéssel, hanem ennek gyümölcsei. Mert nem jócselekedeteink által leszünk Isten gyermekeivé, örökösivé, igazakká, szentekké, keresztyénekké, hanem csak amikor már mind ezeké lettünk, akkor cselekedezünk a jót.

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdony – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Istentiszteletek a leánygyülekezetben és szórványainkban

Fehérvárcsurgón minden vasárnapon és ünnepnapok első napján 9 órakor tartunk istentiszteletet. A hónap első vasárnapján úrvacsorával.

Gárdonyban Húsvétig a Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti házban minden hó 2. és 4. vasárnapján 9 órakor tartunk istentiszteletet.

Sárosdon Húsvétig a református templomban minden hó 2. vasárnapján 15 órakor tartunk istentiszteletet. Húsvét után ugyanezek a vasárnapokon 16 órakor találkozunk.

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

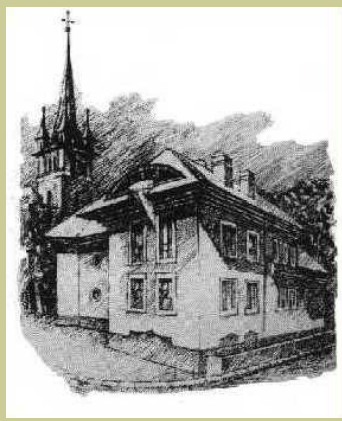
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak

Március 18. szombat 17 h Némethy Georgina festőművész kiállításának megnyitása

Március 19. vasárnap 9 h Családi istentisztelet a gyülekezeti teremben

Március 20. hétfő 18 h Reformáció 500 - Dinnyés József bemutatja Huszár Gál énekeskönyvét (1560) – helyszín: Református gyülekezeti ház, Széchenyi út 16.

Március 27-29. hétfő - szerda templomunkban "A Reformáció hangjai" címmel **Evangelizációt tart a református egyházközség a Budai úti templomban (Budai út 113.), melyen Ittész János ny. ev. püspök hirdeti Isten igéjét.**

Április 2. vasárnap 17 h - zárszámadó Közgyűlés a gyülekezeti teremben képes beszámoló a gyülekezet 2016. évéről

Április 7. péntek 17 h – Reformáció 500 Tiszta Forrás – kiállítás a Szent István Művelődési Házban

Április 9. Virágvasárnap 9 h családi istentisztelet a gyülekezeti teremben

10,30 h istentisztelet

16 h Ref 500 – a Honvéd Fúvószenekar koncertje a Budai úti református templomban

Április 10. - április 13. Nagyhétfő-Nagycsütörtök 18 h Nagyheti igehirdetés sorozat

Április 13. Nagycsütörtök 18 h Az úrvacsora szerzésének ünnepe – istentisztelet

Április 14. Nagypéntek 10,30 h Jézus halálának emlékezete – istentisztelet

18 h Passióolvasás az énekkar szolgálatával – Máté evangéliuma

alapján, Luther Márton korál-énekeivel

Április 15. Nagyszombat 18 h Nagyheti áhítat

23,30 h Feltámadás liturgia

Április 16. Húsvét 10:30 h Jézus feltámadásának ünnepe – istentisztelet

Április 17. Húsvéthétfő 10:30 h A hitet teremtő Jézus – istentisztelet

Május 7. 10:30 h anyák napja, érettségizők útra-bocsátó áldása az istentiszteleten

Május 19. péntek 18 h Reformáció 500 - Dinnyés József bemutatja Huszár Gál énekeskönyvét (1560) – helyszín: evangélikus gyülekezeti ház

Május 21. vasárnap 9 h – családi istentisztelet a gyülekezeti teremben

Május 25. csütörtök, Mennybemenetel ünnepe 10,30 h és 18 h – istentisztelet

Június 1. csütörtök 18 óra – Reformáció 500 Teológiai disputa dr. Nagypál Szabolcs rk., dr. Kodácsy Tamás ref., dr. Béres Tamás ev. teológusok – Honnan hova tart az Egyház? - a helyszín egyeztetés alatt

Június 4. Pünkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe – istentisztelet

Június 5. Pünkösd hétfő 10,30 h Az Egyház születése – istentisztelet

Egyházmegyei gyülekezeti találkozó, Nagyvelegen

Június 10. szombat 20 h Zenés-fáklyás felvonulás az evangélikus templomtól a református templomig. Közreműködik: a Lajoskomáromi Evangélikus Rézfúvós Együttes, az Enyingi Református Rézfúvós Együttes és a Honvéd Fúvószenekar

Június 11. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe

Június 25. – július 2.– gyülekezeti hittanos tábor Nagyvelegen

Július 2-5. Missziói konferencia (Evangélikus Missziói Központ) Piliscsaba